

Микольцю з Ходорова

Ігор Калинець

Ото круглий рік, як день, довідуємося, Микольцю,
чи переставилася душечка (царство небесне),
бо лише ми одні на цілу околицю
кожному двигаєм хрест попереду процесій.

Такий талан судився тутейшим причинним:
тільки кілометр екстазу — від церкви до кладовища.
А поза тим рятуємося блаженними очима
від маленьких пилатів, що за нами свищують.

Крихітки від світу побираємо в простягнену долоню,
але так турботами зародило рясно:
бо хто нам хреста понесе в останню дорогу,
коли більше не зможем топтати рясту.